

VARGA RÉKA¹ KÖSZÖNTŐJE

Sok szeretettel köszöntöm Önöket az I. Nizsalovszky Magánjogi Kollokviumon a társszervező Nemzeti Közzolgálati Egyetem nevében.

Az Egyetemünk missziója, hogy olyan szakembereket képezzen, akiknek magas színvonalú munkájával sikeres államot, közszolgálatot építhetünk. Az ilyen szakemberek képzéséhez olyan tanári karra van szükség, amely képes arra, hogy használható tudást, szemléletet adjon át hallgatóinak. Olyan oktatókra, akik az egyes jogi helyzetek mögött látják a társadalmi folyamatokat, problémákat. Figyelemmel kísérik a gyakorlatot is, ahogy Nizsalovszky Endre megfogalmazta: „a gyakorlat az elmélet próbaköve s egyszersmind az elmélet továbbfejlesztésének, revíziójának legjobb eszköze.” Képesek érvekkel vitázni, tájékozottak szakterületük hazai és nemzetközi helyzetéről. A legfontosabb azonban, hogy képesek a tudásukat átadni a hallgatóknak. Ez teszi őket tanárrá, egyetemi tanárrá, professzorrá.

A mai konferencián Nizsalovszky Endre pályájának számos állomásáról, tudományos tételeinek máig tetten érhető hatásairól is lesz majd szó. A magam részéről egy egyetem nevében a tanári oldalát szeretném kiemelni. Egy olyan tanárét, akinek a pályája kimagaslóan sikeres volt nem csak egy egyetemen, ugyanakkor ez az életút nem volt mentes viszontagságoktól sem, hiszen a tudományos életben bejárta a legnagyobb magasságokat és mélységeket is.

Nizsalovszky Endre egy ma is számontartott tanáregyéniség maradt. Vajon ez minden egyetemi oktatóval így történt vagy történik? Aligha. Az egyetemi oktatók hatása elsősorban azokon érződik, akiket tanítottak, akiket vizsgáztattak, akikre személyesen hatást tudtak gyakorolni valamilyen módon. Így egy egyetemi oktatónak, ha már nem tanít, az emlékezete

¹ Dékán, egyetemi docens, NKE Államtudományi és Nemzetközi Tanulmányok Kar; alkotmánybíró.

természetes módon kopik, a mai egyetemi rendszerben három–ötévente a teljes hallgatói kar cserélődik.

Nizsalovszky Endre tanári munkássága nem korlátozódott a tanteremre, és nem korlátozódott azokra a hallgatókra, akiket ő maga tanított.

Ennek oka egyrészt az, hogy számos tanítvánnyal rendelkezett (Mádl Ferenc, Weiss Emília például). Nem csak hallgatói voltak, akik egy-egy órát hallgattak nála, hanem olyan tanítványai, akiknek pályáját később – ha kellett – aktívan, értő figyelemmel befolyásolta. A tanítványok tartották a kapcsolatot professzorukkal. Akkor is, amikor már nem a tanítvány, hanem a mester, tanító pályáját kellett támogatni. Később pedig ápolták az emlékét, kiadták műveit.

A tanítványok mellett Nizsalovszky Endre a szakirodalmi, tankönyvi munkásságán keresztül is hatást gyakorolt későbbi generációkra. Olyan területeken alkotott alapvető munkákat (például családi jog, kötelmi jog, jelzálogjog, vagy a bírói döntvények közzététele és szerkesztése), amelyek joggal vívták ki a későbbi nemzedékek figyelmét. Mutatja ezt az is, ha az utóbbi évek szakirodalmi hivatkozásait nézzük meg modern eszközökkel. Látható, hogy Nizsalovszky Endre neve rendre előkerül szakirodalmi hivatkozásokban, és nem a tisztelet jeléül vagy csupán történeti utalásként, hanem egy-egy gondolatra reflektáló érv vagy ellenérv kapcsán. Pályája, tudományos és oktatói munkája ezért ma is példaként állítható az egyetemi oktatók elé.

Ezúton köszönöm az együttműködést a szervezőknek, különösen a Gyulai Törvényszéknek. A Nemzeti Köszolgálati Egyetemen a magunk eszközeivel járulunk hozzá a konferencián elhangzott gondolatok hosszú távú hatásaihoz, így a konferencián elhangzott előadások alapján készült tanulmányokat könyv formájában a Ludovika Egyetemi Kiadó gondozásában jelentetjük majd meg.

Bízom abban, hogy hagyományt teremtünk ezzel a Kollokviummal, és egy olyan beszélgetést kezdünk el ma, amely mindig nyitott lesz a magánjog aktuális kérdéseinek megvitatására.

Ehhez kívánok Önöknek sikeres tanácskozást!